இயெசுவின் பிறப்பு

<u>கதாப்பாதிரங்கள்</u>

இடையன் 1: தேவகுருராஜன் இடையன் 2: மொனிஷ் இடையன் 3: குருநாத் தூதன்: பிரணவ் கிருஷ்ணா யோசெப்பு: பிரஜன்

காட்சி 1

இடையன் 1: இன்னிக்கு வழக்கத்தை விட அதிகமா குளிரடிக்கிரது போல இருக்கே...

இடையன் 2: ஆமா... பனி பெய்யும் மாதம் இல்லையா? குளிர் அடிக்காமல் வெயிலா அடிக்கும்?

இடையன் 3: இந்த ஆடுகளை மேயிக்கும் பணி எவ்வளவு கஷ்டமா இருக்கு, வெயில் காலத்துல எதுவும் தெரியாது... ஆனா பனி கொட்டும் மாதங்களில் ஆடுகளைக் காவல் காப்பது கடினமான செயல் தான்.

இடையன் 1: தனிமையிலே இருட்டிலே இருக்கிறது கூட கொஞ்சம் பயமா தான் இருக்கு இல்லயா?

இடையன் 3: இன்னிக்கு என்ன உனக்கு புதுசா ஒரு பயம்? எதாவது கனவு கண்டாயா என்ன??

(பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது, ஆண்டவரின் தூதர் அவர்கள் முன் தோன்றுகிறார். மூவரும் பயத்தால் அலறுகின்றனர்)

இடையர்கள்: ஆ!... ஐயோ!!... இதென்ன!!...

தூதன்: பயப்படாதீர்கள். உங்களுக்கெல்லாம் ஓர் நர்செய்தி சொல்லவே வந்திருக்கிரேன். நான் கடவுளின் தூதன்.

இடையன் 1: நற்செய்தியா? ஆடுகளைக் காக்கும் இடையர்களுக்கு நற்செய்தியா? என்ன செய்தி? சொல்லுங்கள்... சொல்லுங்கள்... எங்கள் ஆடுகளெல்லாம் அதிகமாகப் பால் தருமா? இல்லை அதிகமான விலைக்கு பொகுமா?

தூதன்: உங்களுக்கு மட்டுமல்ல... இது உலகத்துக்கே நற்செய்தி! ஆண்டவராகிய மெசியா உங்களுக்காக தாவீதின் ஊரிலே பிறந்திருக்கிறார். இடையன் 2: என்னது? பிறந்திருக்கிறாரா? வந்திருக்கிறார் என்று சொன்னால் நம்பலாம்... பிறந்திருக்கிறார் என்கிறீரே? என்ன அடையாளம்??

தூதன்: குழந்தையை துணிகளில் பொதிந்து தீவனத் தொட்டியில் இடத்தியிருக்கக் காண்பிர்கள்... இதுவே அடையாளம்.

இடையின் 3: நீங்கள் சொல்வதெல்லாம்... மிகவும் ஆச்சரியமாகவும் இருக்கிறது, பிரம்மிப்பாகவும் இருக்கிறது.

தூதன்: ஆம்... வாகை தேவன் பூமிக்கு வந்ததைச் சொல்லவே அவர் தூதராகிய என்னை அனுப்பி இருக்கிறார். இவர் மனித உருவில் வந்த மனுமகன். பூமியின் பிழையகற்ற வந்த புனித மழை! பாவங்களையெல்லாம் நம்மிடமிருந்து பிரித்தெடுத்து புதைக்க வந்த பிதாவின் மகன்.

இடையன் 1: அப்படியானால் நாங்கள் போய் தரிசிக்கலாமா, தலைவனை?

தூதன்: செல்லுங்கள் எனச் சொல்லவே நான் உங்களைச் சந்தித்தேன்!

இடையன் 1: வாருங்கள்.... நாமும் பெத்லேஹம் போய் பாலகனைச் சந்திப்போம்.

இடையன் 2: ஆமாம், வாருங்கள்.....

இடையன் 3: ஆம்... தூதரை பார்த்த திகைப்பே இன்னும் முடியவில்லை, ஆண்டவனைப் பார்த்தால் இதயம் எப்படித் தாங்குமோ?

<u>காட்சி 2</u>

(இடையர்கள் தூதர் சொன்ன இடத்திற்கு வருகிறார்கள். அங்கே,தொழுவத்தில் மரியாளும், யோசேப்புவும் இருக்கிறார்கள். இயேசு(குழந்தை) கொட்டிலில் துணிகள் சுற்றப்பட்டு இடத்தப் பட்டிருக்கிறார்)

யோசேப்பு: வாருங்கள்... உங்களுக்கு என்ன வேண்டும்? எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்?

இடையர்கள்: ஆண்டவரைச் சந்திக்க ஆவலாய் வந்திருக்கும் ஆட்டிடையர்கள் நாங்கள்; தூதர் ஒருவர் தோன்றி... "சென்று பாருங்கள்"... என்று அனுப்பினார்.

(மரியா, யோசேப்பு ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொள்கிறார்கள், ஆச்சரியத்தோடு)

யோசேப்பு: வாருங்கள்....இதோ இவர் தான் கன்னியிடம் அவதரித்த தன்னிகரற்றவர். **மரியாள்(மனசுக்குள்):** ஆண்டவரின் சித்தத்தின் படியே எல்லாம் நடக்கிறது. மனுமகனை மண்ணிற்கு அழைத்து வர என்னைத் தேர்ந்தெடுத்த ஆண்டவருக்கு நன்றி! (குழந்தையைச் சந்திக்கின்றனர்)

இடையன் 1: இவர் தான் மீட்பர். இவரிலிருந்தே இனி உலகம் மீட்பை உணரும்.

இடையன் 2: ஆம். இவர் வானத்தின் மகன்,மண்ணில் வந்திருக்கும் வார்த்தையான தேவனின் குழந்தை வடிவம்.

இடையன் 3: மீட்க வந்த மீட்பரே, உம்மை வணங்குகிறேன்!

(இடையர்கள் முழங்கால் படியிட்டு ஆண்டவரை வணங்குகிறார்கள்)

இடையர்கள்: நாங்கள் கிளம்புகிறோம், உலகின் கடவுளைக் காணும் வாய்ப்பை எங்கள் கண்களுக்கு வழங்கிய கடவுளுக்கு நன்றி.

இடையன் 1: பார்த்தாயா? அந்த பாலகனின் முகத்திலேயே தெரிகிறது ஓர் தெய்வீக ஒளி. இவரே உலகின் இருளகற்றும் ஒளி. அதில் சந்தேகமே இல்லை.

இடையன் 2: ஆம். ஆடிடைக் குடிலில் ஆண்டவன் அவதரிப்பு! ஆயர்கள் நமக்கு முதல் அறிவிப்பு! இதெல்லாம் பெரும் வியப்பு... இல்லையா?

இடையன் 3: ஆமாம்... இடையரைத் தேடி வந்த இறைவனை வணங்குகிறோம்.

****நன்றி****